

vid denna årstid föga vatten mellan sina stränders isband. Vi äro inte långt från kullarna i söder då vi lägga på stranden av Nan-chi eller Sydkanalen med dess lilla bro och dess ensamma poppel.

Natten till den 3 november sjönk temperaturen till -13° och morgonen var strålande ljus och klar. Ett par extra passagerare hade uppenbarat sig på lastbilen, nämligen själva polismästaren i Anhsi och en gendarm. På min fråga vad de egentligen önskade svarade de att borgmästaren givit dem order att följa med som hedersvakt och stå till vår tjänst under vistelsen i Tun-hwang. Förmodligen gick deras uppdrag ut på att spionera över våra förehavanden.

Full av små jordknölar, grästuvor, gupp och djupa hjulspår går vägen alltjämt åt söder korsande en rad av kanaler med små bräckliga träbroar. Men strax bortom den lilla byn Hsi-kung, där ett fåtal fattiga farmare ha sina med gråa murar omhägnade gårdar, nå vi äntligen stora vägen mellan Tun-hwang och Suchow och här svänga vi åt VSV mot den förstnämnda staden.

Här upphör också den kulturdugliga mjuka stoftjorden, som utgör Anhsis av irrigationskanaler genomskurna oas, och åt söder, ända fram till kullarnas fot följer fullständig "gobi" eller hård, steril ökenterräng av fint packat grus. Vägen går på den för biltrafik bekväma ökenmarken och vi ha oasen omedelbart till höger.

En antilop dyker upp i ödemarken och försvinner framåt ökenvägen innan Effe får sin bössa färdig.